

De verkenners, jagers en bommenwerpers van de Duitse luchtmacht hadden behoefte aan een heldere hemel, de tanks moesten niet in de modder vast-raken. Overigens was Goering als *Oberbefehlshaber der Luftwaffe* ontzet dat hem in Nederland benoorden de rivieren de grote vliegvelden zouden ontgaan die hij er voor de luchtoorlog tegen Engeland wilde aanleggen. Toen hij op 30 oktober gelezen had dat, wat ons land betrof, alleen Zuid-Limburg bezet zou worden, had hij bij Hitler met klem laten protesteren tegen die beperking; Hitler had veel voor zijn bezwaren gevoeld, maar het plan voor *Fall Gelb* kon nu niet meer veranderd worden: de tijd ontbrak.¹

Nagenoeg alle hooggeplaatste Duitse generaals achtten het offensief waar Hitler zijn zinnen op gezet had, een op dat moment onverantwoord avontuur: er ontbrak nog te veel aan de oefening, de organisatie en de uitrusting van de meeste Duitse divisies. Moesten zij zo al niet ingrijpen, dan toch waarschuwen? Dat laatste was wel het minste wat zij konden doen. De *Oberbefehlshaber des Heeres*, generaal von Brauchitsch, werd bereid gevonden, zich persoonlijk met die weinig aantrekkelijke taak te belasten. Op zondagmorgen 5 november zocht hij Hitler in de rijkskanselarij te Berlijn op. Pas een week later, 12 november, zou het offensief ingezet worden maar gedurende die week zouden de bij het offensief ingeschakelde divisies in zes nachtelijke marsen (naar gehoopt werd: onopgemerkt) naar de grens oprukken: wilde men de 12de aanvallen, dan moest dus op zondag de 5de het bevel voor het begin van die troepenbewegingen gegeven worden. Brauchitsch deed evenwel Hitler voorlezing van een memorandum waarin hij alle argumenten had samengevat die tegen dit offensief op dit moment pleitten. Woedend zond Hitler hem de deur uit – en nog diezelfde middag gaf de *Führer* via zijn eigen staf (het *Oberkommando der Wehrmacht*) opdracht tot de uitvoering van *Fall Gelb*, aanvalsdag 12 november.² Alle onderdelen van het *Oberkommando der Wehrmacht* en alle bevelsinstanties van leger, vloot en luchtmacht werden ingelicht, onder die onderdelen van het OKW ook de dienst voor spionage, sabotage en contra-spionage, het *Amt Ausland-Abwehr*. En in de nacht van zondag 5 op maandag 6 november begonnen de bij *Fall Gelb* ingedcelde Duitse divisies naar de grenzen van Nederland, België en Luxemburg op te schuiven.

De Duitse troepen die, als het offensief doorging, Limburg bezuiden Venlo moesten doorkruisen, dienden, gelijk de instructie voorschreef, hun rechterflank tegen het ingrijpen van Nederlandse strijdkrachten te beschermen. Generaal von Brauchitsch was voor dat ingrijpen niet bevreesd: hem

¹ Jacobsen: *Fall Gelb*, p. 54–55. ² A.v., p. 46–49.